

at jeg for mit personlige Vedkommende intet havde imod, at det blev gjort saa let som muligt for dem, der ønske deres Lig brændt, at sikre sig, at dette kan ske. Men jeg udtalte samtidig, at jeg var meget imod, at mindreaarige bleve aldeles afskaarne fra at kunne ytre nogen Villies-tilkendegivelse i den her omhandlede Sag. Det er altsaa ikke alene paa dette Punkt, som den ærede Ordfører omtalte, at der sker Forandringer i det bestaaende, saafremt det foreliggende Lovforslag bliver gennemført, og jeg mener i alt Fald, at den Ændring, jeg her sidst har paapeget, er den største, og det er den, jeg ikke kan gaa med til.

Den ærede Ordfører har jo ret indgaaende kritiseret Ændringsforslaget under Nr. 2, som jeg tilligemed et andet æret Medlem (Hvidberg) har stillet, og den ærede Ordfører har brugt, tør jeg sige, ret stærke Udtryk i den Henseende. Han sagde saaledes, at det efter hans Opfattelse vilde være oprørende, saafremt Forældre forhindrede i at lade Lig af deres Børn i Alderen indtil 15 Aar brænde. Jeg vil benytte det samme Ord, da det nu en Gang er fremsat, men i ganske modsat Retning. For mig staaar det saaledes, at det vilde være oprørende, saafremt Børn indtil 15 Aars Alderen, der muligvis have den Opfattelse, at der sker dem en Uret ved, at deres Lig brændes, og ikke ønske, at dette skal ske, ere forhindrede i med nogen Virkning at fremsætte deres Villie i den Henseende. Det kalder jeg oprørende. Og det er navnlig paa det Grundlag, at jeg tilligemed et andet æret Medlem har tilladt mig at stille Ændringsforslaget under Nr. 2. Vi hævde i god Overensstemmelse med den bestaaende Lov, at Ligbrænding kan foregaa, naar Individet selv bestemmer det, men vi ere absolut imod, at Individet — ogsaa naar dette Individ er under 15 Aar — ingen Røt har i den Henseende. Jeg skal villig indrømme, at Ændringsforslaget maaske ikke er fuldt saa udtømmende, som det burde være, men, som vi have skrevet i Betænkningen, vi have udformet det saa lempeligt, som vi mente, vi kunde, og vi mene, at naar dette Ændringsforslag vedtages, har Lovgivningsmagten i alt Fald udtalt som sin Villie, at disse Børn under 15 Aar ikke aldeles ere afskaarne fra at udtale deres Villie og faa den gennemført paa dette Omraade; det er i alt Fald henstillet til Forældrene at efterkomme deres Børns Villie. Naar denne Ændring ikke kommer ind, har Lovgiv-

ningsmagten fuldstændig prissgivet Børn paa 15 Aar og nedetter til Forældrenes Fordogtbefindende, ganske bortset fra, hvad Barnet kan ønske. Og jeg vil gentage, hvad jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at det er en vilkaarlig Streg, om jeg saa maa sige, der er slaaet ved 15 Aars Alderen. Det kan nok siges, at et Skel maa komme et Sted, det indrømmer jeg, men ved det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, have vi godtgjort, at det er muligt paa en lempelig Maade at tilkendegive, at Skellet ikke ubetinget behøver at sættes ved et bestemt Aar.

Jeg skal paa det Mindretals Vegne, hvortil jeg hører, anbefale denne Ændring. Mindretallet mener, at der vil være en betydelig Mangel ved Lovforslaget, saafremt den ikke vedtages. Lovgivningsmagten vil da her for første Gang give Tilladelse til, at Menneskelig brændes aldeles bortset fra, om den paagældende i levende Live var meget imod, at det skulde ske. Det er et ganske nyt Princip, tillader jeg mig at sige, der indføres her, at umyndige kunne behandles paa den Maade. Der skal nu tages Stilling til Sagen, og jeg anbefaler derfor indtrængende ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag.

Ordføreren (Goos): Maa jeg blot gøre den Bemærkning, at jeg brugte ikke Ordet „oprørende“ i den Forbindelse, som min ærede Sidemand (Nordby) omtalte. Jeg brugte det i den Forbindelse, at Tvang mod Forældrene let kunde oprøre eller blive betragtet som oprørende. Man tænke sig den Tvangsforanstaltning, at Politiet, Fogeden, eller hvem det nu kunde være, paa Statens Vegne bemægtigede sig Barnets Lig og førte det ud af Forældrenes Hus for at begrave det. Vilde det ikke i et givet Tilfælde kunne virke ligesaa oprørende, som da man bemægtigede sig Baptisternes Børn og lod dem døbe mod Forældrenes Villie.

Nordby: Jeg vil meget villig indrømme, at hvis Ændringsforslaget skulde resultere i, at Politiet kunde trænge ind og bemægtige sig et Barnelig, vilde det være oprørende. Men paa den anden Side kan jeg ikke tænke mig, at det vil kunne ske paa Grundlag af det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, og jeg vil yderligere sige, at hvis Ændringsforslaget er mangelfuldt, har jeg ikke det mindste imod, at det forandres, saaledes at det betrykker Forældrene imod, at der kan ske